

SAJÁT

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

V.B. TAMÁSKA

X. ÉVFOLYAM. I. SZ. 1992

vitész Baranchi Tamáska Endre

Évforduló

Minden évfordulónak jelentősége van az életünkben .Annál nagyobb és jelentőségtejtjesebb az emigrációnkban a Floridai Bajtársi Hiradó tíz - éves évfordulója.Ez nemcsak egy szokványos megemlékezés ,hanem egy memento is.Ezt a hazulról hozott magyar tüzet táplálni,éleszteni és tíz éven át ébrentartani,nem egyszerű és nem könnyű feladat,hanem áldozatos ,minden támadást és igaztalan vádaskodást visszautasító és az igazság hirdetésében győzedelmeskedő munka volt.,a kishitűekkel és a félrevezetett közvélemény-nyel szemben,Ezt a nehéz feladatot a Floridai Bajtársi Hiradó szerkesztője és életben tartója,vitéz Baranchi Tamáska Endre ,nemcsak egykori,hanem mindenkori derék magyar csendőrszázados vállalta és viszi tovább a követ-kező évfordulóig.

Ez alkalommal is azt kívánjuk,hogy adjon neki,és lapjának munkatársaiival együtt , a magyarok Istene erőt és egészséget ,hogy tovább vigye és á polja a magyar csendőr hagyományt ,amíg majd valaki átveszi tőle ezt a hagyományos staféta botot egy kommunista elemektől teljesen megtisztult felszabadult Magyarországon .Ennek a lapnak ,ugy mint mindenmagyar hagyományának és magyar nyelvünknek meg kell maradnia és egyszer haza kell vinni,hogy odahaza is utjelző legyen annak a nemzedéknek,amelyik nem ismeri és csak a rágalmakkal beszennyezett és bepiszkolt magyar csendőrségről hallott és olvasott a "felszabadulás" óta.

Adjon ehhez nekünk erőt a Mindenható és kívánjuk,hogy Bajtársi Hiradó legközelebbi évfordulóját ,függetlenül az évek számától ,odahaza:az újra teljesen felszabadult és csendőr és katona támadásoktól mentes Magyarországon ünnepelhessük.

Füry Lajos

1992.- Nevezetessésszpendő a még életben lévő öreg csendőröknek. Nyugodtan írhatom, hogy "öreg", hisz a legfiatalabb is közöttünk elhagyta már a hatodik X-et.

1881-óta 111 év szaladt le az idő homokóráján.- Ebből 64 évet teljesített a M.Kir. Csendőrség- HÍVEN, BECSÜLETTEL, VITEZÜL- és a Magyar Szent Korona Országaiban batotta fenn a rendet s örködött a magyar nép, a magyar állampolgárok életén és vagyoni biztonságán.

De a békés évek közé háborus idők is iktatódtak. A magyar csendőr ott is, magyar emberhez méltón megállta a helyét, elhagyva békebeli örskörletét, hogy vérevel ontózza a drága magyar földet. Nem kell sajnálnunk, hisz a Testületünk 50 %- a halt, hősi halált s így több ezer magyar csendőr írta bele nevét Magyarország történetébe.

Az 1919-es kommunista vezetés leborlásában már ott voltak Szegeden s egy zászló alatt indultak el a Nemzeti Hadsereg kötelékében, hogy a vörös szörnyet eltiporják.-Ez bizony később igen nagy bűnnek számított, mert a szomszédban nyújtózkodott a szovjet vörös medve. A kommunisták gyűlölete csak fokozódott Testületünk tagjaira, mert addig, míg a kakas-tollas járőrök portyáztak országunk területén a kommunisták nem voltak sehol. A földalatti szervezkedések pedig csak a kommunista írók fantáziájában született meg. A vidék azt lehet mondani ettől tiszta volt.

A szovjetnek kiadott volt 1919-es kommunista vezetők mind jól tudták s ezért a nekik szállást adó szovjet kommunista pártban azt a gyűlöletet tovább szitották. Ennek a következménye lett, hogy az 1937-ben Moszkvában megtartott kominterngyűlésen Magyar Királyi Csendőrségre kimondták a halál ítéletet. Mint éhes hiénák vártak arra az alkalomra, amikor majd Moszkva parancsát végre tudják hajtatni.

Ez be is következett, amikor 1944 őszén a debreceni ideiglenes országgyűlés ideiglenes kormánya meghozta a döntést és így megadta a halálos ítéletet a M.Kir. Csendőrség összes tagjára. Itt-nem volt kivétel, hogy valaki csak próbacsendő volt, vagy pedig tábornoki rangot viselt.-

Azok, akik a háború borzalmaival túléltek s nem mentek külföldre, nyugatra, igen szomorú évek következtek; - bitófa, agyonverés, börtön, kényszermunka, tábor, internálás s még egyéb megalázó intézkedések. A volt magyar csendőr szinte másodrendű állampolgári helyzetbe került.-

-De nem az a legény, aki út, hanem aki állja.- mondja a magyar közmondás.- Az otthoniak ökölbe szoritott kézzel, némán, de keményen tartottak, míg a szabad földre jutottak, kemény munkával, szorgalommal új életet teremtettek maguknak s a magyar névnek pedig mindenütt megbecsülést szereztek. De nem felejtkeztek meg az otthon szenvedő bajtársaikról sem. A biztatáson kívül még segítő kezüket is nyújtották a szerencsétlen sorsban élő bajtársaiknak s azok hozzátartozóinak is. - A Tito börtönében majdbem 18 éve szenvedő bajtársukat is összeadott pénzzel ők segítettek szabadföldre többek között.-

Összejögtebelekkel, írásaikkal, beszédeikkel és tetteikkel a paraszt nem hagyták kialudni. Hittek a szebb magyar jövőben.-

....Az a megbélyegzés, amit 45 éves magyar kommunista uralom alatt a csendőröknek viselni kellett, nemcsak az otthoniaknak, de a szabadon élőknek is fájó seb volt mindvégig.

A remény azonban nem adták fel sem a kommunista AVH-s börtönökben, sem a szovjet haláltáborokban s ez a remény táplálta a kinti szabadon élőköt is. Vártuk s reméltük, hogy eljön majd az az idő, amikor a magyar nemzetnek nem kell majd tovább a szovjet lakáj szerepét játszani, mert újra fel fog ragyogni a szabadság csillaga. Olyan vezetők kerülnek majd

a magyar nemzet élére, akik a magyar népet valóban képviselik be fogják látni, hogy mennyi gazság is történt az elmúlt 45 év alatt. Ezeket az igazság-nak megfelelően fogják majd mind helyrehozni.

A M.Kir. Csendőrség külföldön élő jogutóda a M.Kir. Csendőr Bajtársi Közösség vezetősége s annak a világ minden részében működő csoportjai meg ma sem szütek meg "útni a vasat." Mert mi azok helyett beszélünk és cselekszünk, akik még ma is a 45 év félelme alatt, nem mernek nyíltan cselekedni, mert még a mai vezetőségben sem láthatják az "elfogulatlan" magyar népet képviselő honatyákat. Tisztelet a kivételnek.-

Még elég sok volt csendőr van életben, akik ezt a fordulatot megérthették s ma is várják az igazi erkölcsi elégtételt.-

Az otthoni alacsony szintre süllyedt közbiztonság mai vezetői is kezdik észrevenni, hogy valami nincs rendben. Ők is a szebb magyar jövőért kezdenek aggódni. Vannak ma már sokan, akik belátták, hogy nagy kár volt a M.Kir. Csendőrséget teljesen megszüntetni. Akik pedig még ma is rettegnek ettől a szótól, hogy "csendőr", azokról nyugodtan írhatom, hogy van a fejükön, vagy pedig a 45 éves kommunista fejmosás hatalma alatt élnek. A kommunista házugságokat még ma is képzéznék veszik s attól nem tudnak, vagy talán nem akarnak megszabadulni?

A budapesti Rendőrtiszti Főiskolán tavaly nov. 28.- 30.-ig tartottak egy rendészeti-történelmi konferenciát. Ezzel kapcsolatban az egyik otthoni volt csendőrszázados ezeket írta nekem; "A Rendőrtiszti Főiskola konferenciáján 8-en vettünk részt. A konferencián Testületünket minden előadó dicsérte, szinte már sokat is. -

Megszületett az új törvény is, a kormány 112/1991 (szept. 12.) rendelete és ezzel a csendőrség volt tagjai és hozzátartozói visszanyerték nyugdíjjogosultságukat, a nyugdíj kiegészítést és a közszolgálatban eltöltött idő beszámítását. - Úgy látszik a z idők változnak.-

A kakastoll becsületét mi itt kinn nem engedték beszennyezni s ime végre az új ország-vezetés is kezdi belátni, hogy a kommunisták által meghozott, évtizedekig tartó erkölcsi megkülönböztetésnek egyszer véget kell vetni.

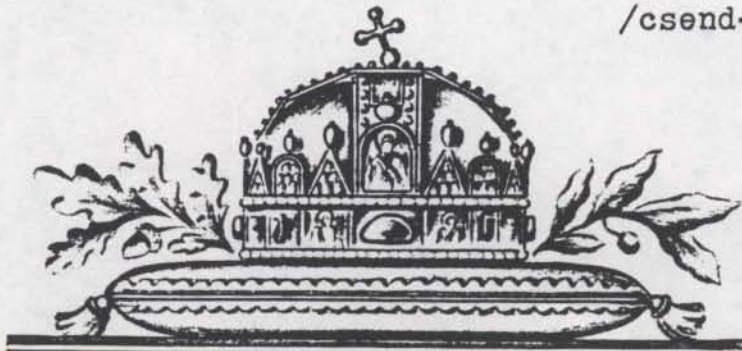
Az a kis hányada az országnak, akik még mindig ellenséges szemmel tekintenek a dicső multtal rendelkező M.Kir. Csendőrségre s annak még élő tagjaira, azok még mindig az 1937-es moszkvai ukász alapján gondolkoznak. Azokra nincs szükség főleg a vezetésben egy megújuló Magyarországon. Ma már nem a moszkvai vazaluszok vezetik az országot. A vörös birodalom pedig szemünk előtt omlott össze.

.... 1881-1992 február 14.- A 111. Csendőrnappn ezek a gondolatok jutottak eszembe s hálás vagyok a Magyarok Istenének, hogy én is azok között a szerencsés csendőrök között lehetek, akik ezt a nevezetes évfordulót megérték.

De szeretném azt is megérni, hogy a kommunisták által ledöntött csendőr hősök és vértanúk szobra újra díszithesse Budapestet. Ezt várjuk a kegyeletet megőrző igazi magyaroktól.

Sarasota, 1992, február 14.-én. CSENDŐRNAPON.

/csend-őr-szem /

Fűry Lajos;

Hányféle mennykő van Göcsejben ?

=====

Vérbulcsu törzse telepedett meg Zalában. A határ és a nyugati gyepük őrzése volt a feladatuk.

Nova község barokk templomával és közvetlen termő, kiirtásra itélt nova-szőlőivel- aminek nem értett a filoxéra- Göcsej szíve. Göcsej egy népi és földrajzi zárt egység.

Budafapusztán, 1937, március 14.-én, olajat találtak. Az olaj gázzal tört elő és a Magyar- Amerikai Olajipari Részvénytársaság, a MAORT szervezte meg egész Zalában, ~~Mázakerettye~~, Lovászi, Lispe, Kerkateskánd olajlelőhelyek voltak Zalában. A göcseji olajat bevezették Kanizsára és a gázt fűtésre használták, de mérő óra nem volt és így csak becslés alapján fizettek. A legnagyobb gáz- és olajlelőhely volt Nagylengyel, később a kutak elvizesedtek és Szeged környékén, Algyőn bővebb kutakat nyitottak meg. A kőolajból 78 féle hasznos terméket állítanak elő. A⁴ olajkutatásnál nagyon sokáig a legjobban bevált az Eötvös Lőränd féle torzios inga, ma már a vibrációs eljárással kutatják az olajat.

Sárhidán főzik- szilva és körte keverékből- a méreg erős vegyes palinkát, ami nem kerül forgalomba, csak helyben isszák.

Ősi magyar helynevek Göcsejben; Andrásbuda, Bagodvitenyéd, Bércs-szentmihályfa, Budafa, Csöde, Felsőszenterzseb, Gombosszeg, Hegyár, sörönd, Hahót, Kálócfa, Kávás, Kerkafalva, Lendvajakabfa, Nagyutas, Nápádfa, Nemeshetés, Szenterzsebethegy, Teskánd, Zalaegerszeg, Zalalövő, Zalatárnok.

Göcsejben 90 község volt.

Szeg, vagy szer a település. A kerítés karós, vagy sövény- így hívták; "hasovény" és "rakós" kerítés. Kásté, az emeletes terménytároló.

Valamikor híres volt a göcseji rigász és köztük is Tóka Gyula, Farkasfán. Budapesten szepítették a Városligetet és rigókat akrtak a fák köze. Egy rigóért 40 fillért fizetett a főváros. Igen jól jövedelmezett ez Farkasfán. Volt olyan nap, hogy száz madarat is fogott Tóka rigász. Csalóka madarat, boróka magot és enyves pálcát használt. Enyvet a tölgyfa gyöngyből főzte. A rigászó fa mellett volt egy csalómadár, a "száraz rigu", ez egy döglött rigó volt. Az igazi csalómadár a fa alatt kalitkában volt és ez fűtyölésével csalogatta a többit. Reggel öt órakor kezdte és hajnalban rakta ki a csalótket, délelőtt 11 óráig kint volt a hidegben is, pedig moccanni sem lehetett. A csalógató fűtyös rigó vizébe cukrot tettek, hogy jó hangja legyen. Még a rekedt rigónak is megjött a hangja néhány nap alatt a cukros víztől. A sárgacsőrű, fiatal rigót vásárolták szívesen. A rekedt rigókat nem vették át, tehát előbb megkezelte őket cukros vízzel, de a titkot nem árulta el, ha pedig aztán rekedt be a rigó a Városligetben, az már az ő bajuk volt.

Göcsej református részéből sokan házasodtak az őrségekkel, ez is egyik oka a két vidék konyhája közti hasonlatosságnak.

Igen kedvelik a levest, sokféle levest ismernek és nem is ebéd az ami, nem levestel kezdődik. Jellegetesek a savanyu levesek. Kedvelik a kását- Ganácia vagy dődöle a neve.

A lepényfélésegek; málé, béles, gabonca, pogácsa, bugda, kött perec, kött rétes és a kalács. Rozskenyeret esznek, de a kenyérük nem savanyú.

Minden nap vacsorára aludtej, vagy édes tej sült krumplival. Sokszor leves helyett is kenyérral aprított tejlevest esznek,

Egy-egy nyilvánvalóan összetartó házcsoport neve, a szer. Például Őriszentpéteren, Keserűszer, Templomszer, Siskaszer, Kovácsszer, Alszer, Galamszer, Baksaszer- Göcsejben és Őrségben egyformán így volt. A település alkalmával egy- egy szert, egy-egy települési egységet egy csa-

lád tagjai vettek birtokba.

Országához 34 község tartozik. Északnyugatra a Hába vonaláig, Szentgotthárdig. Kelet felé Szécséig, délfele Domokosfáig. Ide tartozik még Nagyszombatfa, Gődörháza, Velemér, Csekefa, Szerdahely is.

Göcsej és Ország az egyetlen olyan nagyobb tájegység, amelynek területén az egykori lakosság a honfoglalás óta folyamatosan egy helyen él.

Göcsejben, 16-féle mennyköt ismernek és tartanak számon; Tűzes mennykő, ékalaku és csigamódra halad. Kujtorgó mennykő, amely ide-oda kujtorog. Láncos mennykő, csörgéssel jár, amikor becsap, mint amikor két nagy pincekulcs összeverődik. Rendesen fába üt, embert nem, csak tör zúz, de nem gyújt. A szekercés, vagy fejszés mennykő, hangjáról lehet megismerni, csak földbe üt és lyukat fűt. Vizes, vagy nedves mennykő, nem gyújt, csak vízbe, vagy vizes tárgyba üt. Bánokszentgyörgyön a mosóteknőbe ütött. Kénköves mennykő, gyújt, embert is egyonút, kénesszagú. Likacsos mennykő, négyzetű, likacsok rajta, becsapáskor a likakon láng lobog, földbe. Lapos mennykő, olyan, mint a bőd, lapos. Egyet villan és sújt. Nem gyújt. Kócos mennykő, olyan mintha kóc égne és kánóc szagú. Ékes mennykő, kánóc alakú, hatása, mint a szekercés mennykő. Lobogós mennykő, lobogva ég azonnal, mindénfelé lobogva világít. Keresztes mennykő, keresztes yellenással üt be, gyújt. Pémtlikás mennykő, akit megüt, széthasogatja a ruháját. Göcsörtös mennykő, kavics alakú, szürkeshajú, főleg parlagon-mezőn üt le kinn dolgozó emberbe, állatba. Széraz mennykő, este és éjjel villog, felhő nélkül, amíg az eső előtt csap le, nem rongál, csak a fák tövében hagy lyukat.

Asás közben a földben kassakó forma követ talál a göcseji ember, azt mennykőnek tartja. Ki is próbálja. Madzagot kötnek rá és a tűzbe dobják, ha a madzag nem ég le róla, valóban mennykő. A földben a mennykő hét öltre jut le és évente egy öltre jön fel, hét év múlva felszínre kerül. Hazaviszik és nagy becsben tartják, mert gyógyítanak vele, ember és állat betegség ellen használják.

A villámütéstől meggyúlt házat vízzel nem lehet oltani, hanem csakis aludt tejjel. Az esőben még jobban ég, tartja a göcseji hiedelem.

Nemesnép, kis falu Zala és Vas megye határában, a XV. században találkozzunk először a nevével, akkor is csupa egytelkes szegény nemes lakta. Régi családok, Német szer, Góde szer, Kósa szer laktak. A feljegyzésekben még egy régi kortesnőta is fennmaradt;

Megérett a mogyoró
Gyika Jenő főbíró...

Egy hitelesített tagosítási térképen a Márokföld melletti határ így van feltüntetve; Hosszú dülő Góde sirjánál, - ma a dülöt Góde temetésének nevezik. Ennek pedig ezé története;

Itt Nemesnépen egy izgé, összeférhetetlen Góde János nevű ember. Ha nem hívták meg disznótorba, vagy lakodalomba, felgyújtotta bosszúból a házigazda pajtáját, vagy házát. Egyszer megfogtak és bevitték Eger-szegre az alispánhoz, aki azonban azt mondta, hogy Góde nemesember, ő nem ítélhet felette és így szabadon engedte. Góde hamarabb érkezett a faluba mint azok, akik őt bevitték az alispánhoz. Mire azok is hazaértek, az egyiknek a háza már lángban volt. Ekkor a falu 64 házából 63 gazda elhátározta, hogy ők ítélkeznek majd Góde János felett. Máglyát raktak, és azon a dülön, amit ma Góde temetésének hívnak, egy hosszú póznára kötve beletartották a tűzbe. Mikor már égni kezdett, kihúzták és meghempergették a hóban, aztán újra vissza a máglyára. Ott temették el.

Emiatt eljárás indult a falu ellen. El is ítelték az egész falut fél évi börtönre. Először a fele falu ment börtönbe és az otthonmaradottak végezték a bezártak munkáját is. Utána a másik felet zárták be.

Falubeli öreg Kósa Mór 83 éves földmives szerint 1801-ben volt az égetés. A Zalamagyei Hirlap is megírta.-

Az egész törvénykezési eljárás jegyzőkönyvei és iratai megtalálha-

tók a Zalaegerszegi Állami Levéltárban. Deák Ferenc táblabíró vizsgálata és a főispáni jelentés a királyi kancelláriához. Ferenc császár rendelete, sajátkezű aláírásával, amelyben megparancsolta a megyének, hogy indítsanak büntető pert a nemesnépiek ellen.-

*)Kempelen Béla; Magyar Nemes Családok IV. kötet 347. oldalán;

Göcsej, - Az 1754/55 évi országos nemesi összeíráskor Zala megyében 2 Péter, Ferencz igazolják nemességüket.-

Göcsej és főleg az Őrség területén élő és lakosokkal kapcsolatban fel kell említeni, hogy nemcsak Erdélyben voltak székelyek, hanem voltak a nyugati határvidéken is. Idézzük Balás Gábor; A székelyek nyomában " c. könyvéből; "Mint hogy feltételézésünk szerint a székelyek azok, akik László Gyula kettős honfoglalás elmélete alapján az első útamban, vagyis 680 körül években jöttek a Kárpát-medencébe, meg kell vizsgálnunk azt, hogy hol vannak régészeti leletek tanúsága szerint, vagy helyi hagyományokban a székelyek ottlakásának nyomai? Hol vannak olyan helynevek, amelyek a székelyekre, illetőleg valamelyik szervezeti egységükre utalhatnak? A leletek ötfélek is lehetnek; griffes-indás kései avarkori leletek, erre a korra utaló pénzes lelet, középső avar korra utaló sárgakerámias edények, rovasírasos emlékek, továbbá agancsból készült és székely régi rajzos agancsportattókhoz hasonló agancsleletek. Mindezeket az adatokat egyes régi okirati emlékek még azzal egészíthetjük ki, hogy olyan helyeken is eml. tenek székelyeket, ahol a 13. század utáni időkben eltűnik a nyomuk.-Vás, Zala, Somogy területén a helynévi nyomokat is figyelembe véve, valamivel több adat csábit vizsgálatra.-Az erősen megritkult várkony-averségot az onogur-székelység mondhatni országszerte feltöltötte. Nem egy nagy tömbbe kerültek a székelyek, hanem többnyire- esetleg sűrű-szórványokba, néha pedig kisebb tömbökbe.- Az ujonnan jöttekkel védelmi szempontból főként a kiugró alsó-ausztriai terület Ennsig terjedő határvidéket kívánták megerősíteni. Ez elsősorban a bajor fejedelmek elleni védelemre volt.-"

Ha etnézzük az Őrségi ősi családok neveit, igen soknak keresztnév a vezetéknéve, melynek legtöbbször Erdélyben a székely családoknál is megtaláljuk.-

IV. László adomány-levele.

IV. László 1280-ban kelt adomány-levelében felemlíti, hogy az Őrségiek azon időtől fogva, mikor a magyarok e hazába jöttek, saját fegyverükkel és költségeiken az ország nyugati határát őrzik és oltalmazzák.

Az adományos községek ezen okmányban a következőleg sorsoltatnak fel; Szalafő, Eöri-Szent-Péter, Ispánk, Külső-Rákos, Zakmer (Szaknyér), Belső-Rákos, Pankusz, Szata, Kerkás-Kápolna, Bajánháza, Senvelháza, Dávidháza, Kotormán, Hodos, Kapornak, Kereza, Szomorócz és Bükalja.

Az adományt nyert családok pedig a következők: Theöreő Péter, Cseörgeő András, Lanó János, Bartha Mihály, Thamáská Márton, Balog György, László János, Pap András, Zsoldos Ferencz, Bekes György, Apáthy György, Benkeő János, Keserü Ferencz, Paszkontza Mihály, Balla János, Farkas Péter, Kálmán András, Liska Bálint, Thót Benedek, Szabó János, Kovács Ferencz, Apáthy Miklós, Kulcsár Péter, Kosa István, Gergosh Mihály, Lanó Tamás, Cigán Mátyás, Galambos János, Babos Pál, Veörös István, Batha Mihály, Nemes Bálint, Hare Péter, Baraska György, Sohár János, Bitha Péter, Fodor András, Bedök József, Szobor Dániel, Pap Ferencz, Siska István, Guba Márton, Anthal János, Baxa Péter, Kovács Gergely, Orbán László, Janese Samu, Németh Péter, Berkes György, Horváth Miklós, Szabó István, Benkeő Ferencz, Tóth István, Gaál András, Asok Miklós, Orbán Mihály, Berkes István, Krisa György, Völgyi Miklós, Imre János, Ferenczi

Péter, Krisa János, Baján Miklós, Csipán István, Keöme György, Gicörky Samu, Imre Ferencz, Csipán János, Illés István, Boeskey György, Samia Mihály, Róka Péter, Bíró János, Janoskó Ferencz, Junkó Mihály, Dávid István, Tüske Márton, Keöme Pál, Jenese Miklós, Eör Samu, Abrahám János, Farkas Mihály, Keöme Ábrahám, Forgián Péter, Zabó Imre, Thót Ferencz, Lukács György, Dávid János, Büky Sándor, Kardos János, Pongrácz Mihály, Zabó Ferencz, Németh Miklós, Keöme Gergely, Cigán Péter, Szép Samu, Kapornaky István, Pongrácz Márton és Szép György.

Az elősorolt családok közül nem egynek ivadékai ma is élnek az Őrség említett 18 községében.

Új adomány-levelet nyertek az Őrségiek 1536-ban I. Ferdinándtól és 1595-ben II. Rudolftól. II. Rákóczy Ferencz 1706-ban hadiszolgálatukért minden közhertől felmenté őket.

I. Ferdinánd és II. Rudolf adomány-levelei.

A FBH. IX. évf. (1991) 3. számában "Az előzott kettős kereszt" c. alatt írtam egy kis tanulmányt. Atolvasva Baráth Tibor "The early Hungarians" c. könyvét ott egy érdekes leírást olvastam ősi címerünkre vonatkozólag. /102 old./

-Az Árpádok címerében hét vízszintes vonal van, négy vörös és három fehér (tévedés, mert négy fehér), - emlékezésül a hét magyar vezérre, aki megegyezett és verszerződéssel egy nemzetet alkotott.

A vízszintes vonalak az egyiptomi hieroglifák szisztema szerint több "Land Lords" - Hon-úr. (Anes.) A hét vonal a "Hét Hon-úr"-at jelenti.

A 7-es szám az ősi keleti népek-nél szerencés szám volt. -

A magyar királyok használtak egy másik címet is, - hármashalomból kiemelkedő kettőskeresztet. A kettős kereszt -†- az ősi magyar ABC-ben a GY-nek a jele, míg a -

Λ - jel pedig az "s"-et jelenti.

A három "s" = s-ek, tehát a megfejtése (Baráth szerint) Egy-S-Ék = Egyezség, a verszerződés

alapján. Így ha a két árpádházi címet egymás mellett látjuk, jelen-tese; Hét Honúr egyezsége. / A hét vezér egyezsége. /

Éddig tartott Dr. Baráth Tibor magyarázata. A továbbiakban a heraldi-kusokra bízom, hogy egyet értenek-e vele? -

vitéz Barancki Tamáska Endre

A H l i n k a G á r d a örnagya.

=====

Csipős, kemény februári reggel volt, amikor alakulatommal megálltam Trencsénpuspóki község templom terén. A fák ágai zúzmarával voltak vastagon megrakva. - Egy pár éhes varju szállt a magasban a Vég felé, hogy ott keresse meg szükös téli reggelijét.

Megérkezésünkkor már ott voltak a szálláscsinálók, akik egy fél nappal előbb jöttek a faluba. - Jelentették, hogy az elszállásolás mind az emberek, mind a lovak számára meg van.

Egymásután fordultak ki a menetoszlopból a fogatok, hogy szálláskörletükbe menjenek. - Szokás szerint, - megvártam, míg mindenki szállására tér. - Varga alhadnagy, fogatosaltiszt intézkedett s minden ment, mint a karikacsapás. Már csak két országosjármű volt hátra és az én két hátaslovam; a Dobsina és a Hattyú.

Az egyik szálláscsináló ekkor az út végén lévő nagy kőkapubólvalányos sárga ház felé mutatott s jelentette, hogy abban a házban van az én szállásom, valamint az ottani istállóban a hat lónek hely. - Majd hozzátette, hogy a tulajdonos egy tót földbirtokos.

Lövamat előttem Szalai Jani lovászomnak, a szűkebb törzssel csak úgy gyalogosan haladtam a nagy sárga ház felé. - Jó is volt egy kicsit számomra, hisz reggel hat óra óta már nyeregben voltam. Így legalább egy kicsit a tagjaim engedtek a nagy hidegben a mozdulatlanságból. Ez a rövid gyalog séta csak jót tett nekem is.

A sárga ház egy igazi vidéki kúria volt. Az ámbituson végig nagy kerék oszlopok voltak s az alatta futó fellepő piros téglával volt fedve. A tető szűke pala s a két nagy kemény ontotta a füstöt magából. Jelezve azt, hogy odabenn jó meleg lehet. A nagy ablakok alatt végig orgona bokrok, melyeknek száraz ágain most fürge cinkék ugrándoztak, hogy élelmet keressenek meguknak.

Nyíri Örmestert vittem magammal, hogy értekezni tudjak a házigazdával, mivel ő a Felvidéken is szolgált, a tót nyelv elsajátításával volt most segítségemre.

A nagy barna kettösszárnyú tölgyfaajtó zárva volt. Csizmáinkról leverve a havat nyitottunk be, éppen a belső üveges ajtót kezdtem kopogtatni, amikor egy középkorú, barna hajú, angolbajuszos férfi nyitott ajtót.

Elővettem gyér tót tudasomat s így köszöntöttem őt;

- Bobre ráno! - Jó reggelt!

- Jó reggelt, kapitány úr! - volt a válasz, - jó magyarsággal. -

Kissé meghökkentem s Nyíri Örmesterre néztem. - Úgy látszik nincs szükség tolmácsra. - Ezek után a bemutatkozásom is csak magyarul történt.

Új házigazdám Andrásnak mondta magát, de hozzátette, hogy hivatalosan Ondréjnek írják.

Az első bemutatásom így egészen kellemes volt. Beljebb kerülve egy nagy szobába, ott már jól duruzsolt a tűz a csepépkályhában.

- Ez lesz a szállása, s egyttal az irodája is, - hozta tudomásomra. Majd megnyitott a szomszéd szobába s egy literes üveggel tért vissza.

- Gondolom, ebben a komisz hidegben jól esik egy kis sziverosító. Már töltött is a kristálytisztá nedűvel a két pohárba. Pillanatok alatt megütötte orrunkat a szilvórium illata. - Koccintottunk s ittunk. - Majd a házigazdám hozzátette, hogy neki nem szabad inni orvosi rendeletre, de az én tiszteletemre azért ivott egy pohárral.

Fár perc múlva magamra hagyott. Szalai Pista és Brogli János kocsisok és lovások már hozták is be a szobába az én holmijaimat, míg Király és Nyí-

ri őrmesterek az irodai részt.

Gyorsan be is renezkedtünk. A két vadászpuskámot is az egyik sarokba támasztottam. Kisvértatva kopogtattak. Egy fiatal szőke abszony lépett be.

- Dobre ránó, -pám kapitán !- köszöntött.-

Nem tudtam hirtelen, hogy mit is tegyek. Némán meghajtottam magam.- Kolbászsal, szalonnával erősen megrakott rantottát hozott be az egyik támyéron, a másikon pedig kenyeret szaz egész tálcát elhelyezte az asztalon.-

Pillanatnyi furcsa helyzetemtől a beépő házigazda mentett meg.

- Bemutatom a felésegem!- Ő tót lány, Kosztolnáról való és nem tud magyarul.- Majd hozzátette; Hogyha egyszer megfordulnék Kosztolnán, nézem meg a 1848-49-es emlékművet a főtéren. Egy hatalmas fekete obeliszks. Perseze, most nincs rajta a bronz koronás magyar címer. -, Ő mint elemista az egyik március 15.-i ünnepélyen annak talapzatán szavalta el a falpra magyar-t.

..... A hátralévő délelőttöm és a délutánom egy része azszal telt el, hogy szálláskörleteket lejártam s megtettem intézkedéseimet. Már sötétedett, mire visszaértem szállásomra.- A kályhában még izzott a parázs, egyébként nagy csend uralkodott a szobában.- Jelentést irtam az I. Hadserg tárcacsnöksegnak, valamint az élelem és lőtáp felvételere intézkedtem. Majd a fogatosaltiszet és felvételező altiszet eligazítottam s újra egyedül maradtam a szobában.- Körül néztem, hogy milyen is az új szálláspm. A falakon lévő képeket s fényképeket kezdtem tanulmányozni, csak úgy időtöltésből. Két fényképen akadt meg a szemem. Az egyik egy templom belsejét mutatta, ahol közepen egy koporsó volt s körülötte rengeteg koszorú. A másikon pedig a házigazdám volt egyenruhában. A két fénykép között egy régi megkopott keretben családi címer. "A nemes JANACS család címere 1639" évből. "Kék mezőben vágó fehér ló, a sisakdisze pedig három szál lilium. "Knyerte Janács György.- Még két tájkép egészítette ki a szobám tárlatát. Miután leültem az íróasztalomhoz, halk kopogást hallottam.- András a házigazdám nyitott be.

- Gondoltam, hogyha nem zavarom, bejövök egy kicsit beszélgetni.- mondotta, majd helyel kínáltam meg.- Szívesen vettem ajánlatát. Így legelőbb többet fogok tudni róla. Eddig ugyanis csak a nevét és foglalkozását ismertem.- András első tekintete a pohárszekén lévő sligovicás üvegre esett.

- Miért nem ivott belőle ?- kérdezte.

- Ezt azért hagytam itt, hogy amikor jólesik hajtson fel egy-egy pohárral.-Ha elfogy mindennap pótolom egy új teli üveggel.-

A nagy asztal mellett helyezkedtünk el. A beszéd fonalát én kezdtem el.

- Hogyan van az, hogy ilyen jól beszél magyarul?- kérdeztem.

András megköszöörülte torkát és elkezdte mondókáját.-

Bár mi tótok vagyunk, de büszke magyar nemesek- mint a címerünk is igazolja.- Az apám és én is jól beszéltük mindig a magyar nyelvet. Apám jó gazda volt s szakmai tudását annakidején meg is becsülték.- Trencsén vármegye gazdasági felügyelője is volt egy ideig.- Engem az elemi iskola után a trencsényi Pieristákhoz adott be. Ott is érettségiztem. Aztán később Trencsénből "Trenčín" lett, de engem apám átküldött Magyaróvra s ott végeztem el a Gazdasági Akadémiát. Ott bizony sok jó magyar iskolatársam is volt. Sohasem éreztem, hogy én-tót vagyok közöttük.

Apám később meghalt s így rám szállott a 200 holdas birtok. Majd kisvértatva félrefordította fejét s a z egyik fényképre mutatott;

- Az az apám temetésén készült, itt a község templomában.- Mindenki tisztelte és becsülte őt.-

Majd így folytatta elbeszélését;-Igyekeztem tudásomat eredményesen

használni. Minden Mezőgazdasági Vásárra átmentem Budapestre.- A tehenészet re és disznóhizlalásra állítottam be birtokomat, de a szeszfőzdet is én alapítottam meg s annak jelenleg is én vagyok az igazgatója.

Igy folyt az életem a csehek alatt. Azonban érzetük, hogy nem sok jót hozott a tótoknak a változás.- Biztunk, hogy talán jobb is lesz majd egyszer nekünk is.

Amikor a mondatát befejezte, azt a pillanatot felhasználva, felálltam s a két megtöltött pálinkás poharat az asztalhoz hoztam.

- Ki fog száradni a toroka.- Meg kell egy kicsit olajozni.-

Először szabadkozott, de mégis csak megivott egy kupicával.

A pillanatnyi csendet most én törtem meg. Az egyenruhás képre mutatam;

- Látom kapona is volt.-

Alig mondtam ki az utolsó szót, már válaszolt is;

- Az nem katonai egyenruha, amelyben lát. Miután önnálló lett az országunk, megalakult a Hlinka Gárda. - Annak vagyok az őrnagya. Persze ez egy olyan nemzeti alapon szervezett alakulat.- Majd hozzátette;

Ez egy olyan megtisztelő cím, amit a saját személyemmel érdemeltem ki.-

- Nem volt-e kellemetlen az, hogy most éppen magyar csendőröket kellett a házába befogadnia? - kérdeztem.-

- Széja mosolyra húzódott.-

- Azt csak a zöld fülű fiatalok, az úgy nevezett "vad szlovákok" nem tudják, hogy kik is a magyar csendőrök.- Nekem nem kell külön magyarázni, mert mint fiatal ember ismertem őket s az apámtól is csak a legnagyobb elimerést hallottam felőlük.- En azért öbömmel nyitottam meg kapumat, házamat, istállómát a magyar csendőrök előtt.- De még azt is lehet mondani, a szívemet is.- Jó sok esztendő telt el azóta, hogy utóljára láthatam a híres kakastollasokat, - kapitány uram !

Ujra megtöltöttem a poharakat.- Aztán így szóltam;

- Bár én vagyok a fiatalabb, de a vendégjog alapján felkérlek, hogy ne szólíts kapitány úrnak! - Csak szólíts Andrisnak.- Edasanyám is így szeretett szólítani mindig.-

A poharak összezecsendültek.-

- Szervusz András ! - Szervusz Andris ! - szavak pedig elhangzottak.-

A Hlinka Gárda őrnagya hirtelen vigyázzba vágta magát és barátságosan kezét szorítottunk.

Pillanatnyi csend következett. Ujra visszültünk az asztalhoz.- A második kupica már egy kicsit megoldotta a nyelvét a házigazdának s így folytatta;

- Tudod Andris ! - Ezeknek a tótoknak sohasem volt jó.- Nem volt jó ezer évig a magyaroknak. Elégedetlenek voltak az elmúlt húsz év alatt a csehek alatt.- Most, hogy önálló országunk van, most sem jó ! - Persze, amikor megszületett Szlovákia, alig akadt olyan ember, akikkel a vezetői állásokat be tudták tölteni.- Mach Sanyó volt osztálytársam, jó barátom volt. Most propaganda miniszter, mi volt ő eddig, egy szűke kis újságíró.- Kapacitált, hogy vállaljam el a földművelésügyi miniszterséget. En azt nem vállaltam.- Tudod mi kellene ennek a népnek? - Egy jó erős magyar kéz, hogy fogja a gyepőt.- Itt csak akkor lesz újra rend, ha nem a tyutyimutyi szlovák zsendárok, hanem a kakastollas magyar csendőrök fogják újra portyázni a vidéket.-

A beszélgetésünk ilyen mederben folyt tovább. Hiába nemcsak a borban van az igazság, de néha még a sligovicában is.-

András egyszer csak az órájára pillantott, melynek mutatói már túlhaladták az éjfélét. Felállott, kezetszorítottunk s eljóbetszakáztunk.-

Már egy hete voltunk a községben. A tót parasztoknak, de Andrásnak sem volt egyetlen egy lova sem, mert azt a németek már mind elvitték, - katonai szolgálatra. - Viszont az én lovaim már jól pihentek voltak, a-hogy az istálló szemléim alkalmával megállapítottam. - A hajtóknak elrendeltem, hogy egy-egy szekér szénát, szalmát, vagy trágyát segítsenek el-fuvarozni a házigazdáiknak. A lovaknak is jó lesz egy kis mozgás. - En-nek aztán az lett az eredménye, láthatták azok is, akik még eddig ferde szemmel néztek a magyar csendőrökre, hogy nem egészen úgy van, mint azt nekik a "vad szlovák propaganda" hiesztelte. Ezután a lovaim mindig ha-sig álltak a früss zizegő szalmában s az abrak pedig sáhasem hiányzott e-lőlük a jászolból. A kincstari ebédért már alig jött valaki a szállásáról, mert legtöbb emberem a gazda asztalánál ette a legjobb ételeket. -

.... Trencsénpüspökiben, vagy is tótul Trencsiánskávkupicében ért banünket február 14., a Csendőrnep. - András, a Hlinka Garda őrnagya egy hatalmas hizót vágatott erre az alkörmre, s így vendégelte meg a magyar csendőröket. -

.... Bár tírpekország fővárosában, Nyiregyházán születtem s közel 25 évet töltöttem ott, de a tót nyelvből nem ragadt rám. Hisz a jó tír-pék, ha tótosan is, "beszéltek mind a magyar nyelvet s inkább csak egy-más között beszéltek" tírpekül. - A sors viszont úgy hozta, hogy a hadmü-veletek során alakulatommal a Felvidékre kerültem. Így aztán lóhátról kezdtem gyarapítani tót nyelvtudásomat. Főleg azok a szavak váltak szó-kincsemmé, amelyeket az út két oldalán olvashattam gyakrabban; okres, postovny urad, pozor vi ples, pozor na vlak, hostinec, pánsky i dámsky kraj-česstvo és még egy párat. -

Tudtam, hogy felmelegítésünkre hársfateát kapunk s abba mindig sli-govicát töltenek. Tudtam tótul köszönni, de erre az öregebb nemzedéknek nem volt szükség, mert azok mind beszéltek még magyarul. Azokban a házak-ban, ahova embereimet beszállásoltuk a falon akadt egy-egy elsérgült ma-gyar katonai kép is, vagy legalább az "obsit" díszes bekeretezett képe. - "katonai szolgálatom emlékére" - felirattal s a vágatózó magyar huszárral.

Amikor két hónap múlva csendőreimmel, honvéd hajtóimmal és lovaim-mal parancsra el kellett hagynom Trencsénpüspöki községet, a falubeliek közül igen sokan álltak a templomtéren, vagy a kapukban. A férfiak kala-pot emeltek, míg az asszonyok, leányok pedig zsebkendővel integettek fe-lénk s így bucsuztak a magyar csendőröktől. A nagy nyitott kapuban pedig ott állott nemes Janács András, a Hlinka Garda őrnagya. - Lóhátról megegy-szer tiszteltem neki, ő pedig levett kalapjával integetve vett tőlünk bú-csut. -

/1966, III. 17./

1991, dec. 5.-én a floridai tűzérkek megrendezték a már hagyományossá vált Borbála estet. A szép számban megjelent közönséget vitéz Szüets Ervin bajtársunk köszöntötte, majd Almay Lajos bajtársunk üzenetét olvasta fel. Az ünnepi megemlékezést Apáthy László bajtársunk tartotta s beszédébe beleszötte a II. Világháborúban vitézül harcoló tűzérkeket s hősi halottainkat is.- A Borbála -tekercest vitéz Baranchi Tamáska Endre írta és olvasta fel, melynek vig rigmusaival sokszor keltett derűt a társaság arcán. Az ünnepi vacsora után még kedélyesen beszélgetett a társaság s azzal bucsuztunk, hogy viszont látásra jövőre.

A kellemes est rendezésért köszönet vitéz Szüets Ervinnek és feleségének Mariának.

Sajnos Vedlik Csabát nem láthattuk sorsainkban, mert hireink szerint beteg volt.- A Borbála tekercsben ezeket írtam róla;?/Az elküldött tekercsben még olvashatóta./

Vedlik Csabát nézem,- hátha megismerem,
Évenként csak egyszer van erre esélyem.
Csak Borbála napján jelenik meg Csaba,
Azt hiszem, hogy abban nincsen semmi hiba.
Nyugdíjas?- Nem tudom, hírem hincsen arról,
Beszámolót bizony nem kaptam Csabától.
Mi van a lovakkal? - No meg a lányokkal?
Erről megkérdezzük,- majd valamit beváll.
....De most jött a nagy hír,- nem tud jönni Csaba,
Remélem, hogy hamar elmulik a baja.
Egészséget neki Szent Borbálaadjon,
Hogy jövőre ismét velünk mulathasson.-

-*-

1992

Jan.26.-én a sarasotai Kossuth Klub új elnökséget választott;

Elnök; Dr. Fűry Lajosné, alelnök; vitéz Baranchi Tamáska Endre, II. alelnök; Dr. Pelsőci Lászlóné, titkár; Dr. Köpeczy Botz Mihály, h. titkár; Szüets Pál, pénztáros; Dr. Radnay Pálné, h. pénztáros; vitéz Baranchi Endréné,- igazgatók; Dr. Fűry Lajos, Szaday Tibor, Novitzky Sándor.-

.....

Febr. 2.-án a Sarasotai Magyar Keresztyén Egyház új presbitériumot választott. A presbitérium tagjai ismét; vitéz Baranchi Tamáska Endre főjegyző és Dr. Fűry Lajos, az ökumenikus szolgálat vezetője.

Márc. 6.-én Dr. Hámos László és Felesége egy emdélyi VIDEO filmet mutatott be, amit Árpád fia készített. Árpád, aki szintén Johannita lovag,-mint az apja, több utat tett meg a múlt évben Erdélyben. Bécsből kiindulva, egész teherautó konvojval szállított ruhát, élelmiszert, gyógyszert az emdélyi-eknek.-

Kiváló munkát végzett.-

St. BARBARA.

Csendőrnep.

1992. febr. 12.-én Sarasonban dr. vitéz Örmay József tb. csendőr házában volt egy szűk bajtársi körű Csendőrnep. A pohár köszöntőt vitéz Levalt József és József László tb. csendőr mondta.

Febr. 14.-én pedig egy másik szűk bajtársi körű ünneplés volt Dr. vitéz Kemény Zoltán tb. szds. házában, ahol a pohárköszöntőt vitéz Barancki Tamáska Endre, a MK-CsBK volt vezetője mondta. Ott jelen volt South Carolinából Sörényi István csö. szds. is, akivel az FBH szerkesztője 1931-32-ben, mint tüzér a nyíregyházi 6-os "Gábor Áron" Tüzérsztyálnál az 1/1 útegnel együtt szolgált. Régi tüzér és csendőr emlékeket elevenítették fel.

* * *

Meghívót kaptam Clevelandból a Magyar Csendőrök Családi Közössége elnökétől, mely így

KÖRLEVÉL

a Magyar Királyi Csendőrség volt tagjaihoz az MKCsBK csoportokhoz és szórványokhoz

A Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség központi vezetője ezúton is a következő körlevelet írta:

"Kedves Bajtársaim!

A M.Kir. Csendőrség, volt testületünk alapításának 111. évfordulójáról 1945 óta első ízben otthoni bajtársaink is megemlékezhetnek. Az 190/1945 ME. sz. rendeletet ugyanis teljes terjedelmében hatályon kívül helyezték, s így annak a kollektív felelősségre vonatkozó része sem érvényes többé. Ezen kívül sincs jelenleg olyan jogszabály Magyarországon, mely a Csendőrséget mint Testületet elmarasztalná.

A szuverenitását visszaszerzett nemzet kormánya éppen a korábbi igazságtalan megítélésből eredő hátrányokat enyhítendő döntött úgy a 112/1991 [IX.] sz. rendeletben, hogy a volt Csendőrség tagjainak közszolgálatban töltött idejét, illetve az ezzel kapcsolatos nyugdíj-jogosultságát elismerte.

Ezen kormányrendelet kihirdetése után a Vezetőség 1991. IX. 20-án kelt kísérő levélben fejezte ki köszönetét dr. Antall József miniszterelnöknek és kormánynak.

Ugyanezért jogi eljárás megindítását kértük, melynek révén a volt M.Kir. Csendőrség mint Testület teljes törvényes erkölcsi és jogi jóvátételt kap.

1991. XII. 19-én érkezett meg az Igazságügyi Minisztérium dec. 11-én kelt értesítése, mely szerint: "... a jogalkotás a ga korlátozott eszközeivel elhárította az igazságtalan kollektív elmarasztalást és a jelenlegi viszonyok anyagi lehetőségeihez képest lépéseket tett az orvoslás érdekében is..." Majd így folytatja: "A Csendőrség történelmi szerepének megalkotása történelmi feladat, s remélhetően nem késik soká. Az erkölcsi jóvátétel - túl a jog lehetőségein - a nemzeti közemlékezet adóssága."

Kétségtelen, hogy már a szabadon választott Országgyűlés tagjait is a jóvátétel szelleme vezette, mikor meghozták az 1990. évi XXVI. törvényt a törvénysértő elítélések semmissé nyilvánításáról. Indokolásában ez a törvény ugyanis ... "megköveti a nemzetet és fejet hajt a törvénysértések valamennyi áldozata előtt, mert a bűnöket nem ők, hanem a sztalinista államhatalom követte el..."

Hősi halottaink, mártírjaink, a megbélyegzett, meghurcolt M. Kir. Csendőrség mint Testület részére ezt a főhajtást kérjük a magyar Országgyűléstől a Csendőrség megalapításának száztizennyedik évfordulóján. *Híven! Becsülettel! Vitézül!*

Dr. Kiss Gyula
központi vezető

/Magyarország/

kezdődik; "Egyesületünk, az emigráns Magyar Királyi Csendőrség kis csoportja, mint az elmúlt 37 év alatt, ez évben is meggyűjtja pislákoló kis mécsesét volt bajtársai előtt felejtethetetlen "Csendőrnep"-/febr.14./ emlékére."

Majd még hozzáírja Molnár Pista/elnök/-, Csendőrnepre küldöm bajtársi kézzsoritásomat és hozzájárulásomat újságodhoz."

A clevelandi Csendőrneppon febr. 23.-án több mint 200-an vettek részt.-

.....

Fáy István bajtársunk a kanadai MAGYARSÁG 1992, febr.8.-i számában egy majdnem egy oldalas kitöltött cikket írt a Csendőrnep alkalmából.-

Az értékes cikket nem tudom ugyan közölni, de abból egy részletet azért itt meg kell örökíteni;

... Végül most, a négy és fél évtizeden át kitzasztottak teljes jogu magyar állampolgárok lettek. Ez a tény kétségtelenül megnyugtató, de a rehabilitáció számukra- akik legnagyobb részét elhunytak már, vagy a sirjuk szélén állnak- nem elégtétel. Annál is inkább nem az, mert csak ígéret s nem lehet tudni, hogy a törvény végrehajtói mikor juttatják el nekik a koldusgarasokat, melyektől életük legnagyobb részében megfosztották őket.

Ennek ellenére is kaptak egy nagyon jelentős elégtételt, mely sokkal többet számít néhány száz forintnál. Kevesen tudnak még erről is, de a megvalósulás máris küszöbön áll. Arról van szó, hogy szülőházunkban a bűnözés olyan méreteket öltött, mellyel s kiképzetlen "demokratikus" rendőrség képtelen megbirkózni.

Van viszont odahaza még egy néhány gondolkozó fő, aki rájött, hogy egyetlen megoldás, egy új karhatalom szervezése, az egykori csendőrség mintájára, és elvei szerint. Persze nem az eredeti néven, mert azt a Nagykorút és környéke mocsarában tenyészők, az egyprofilu baloldali maffia előtt így említeni szentségtörés lenne.- Érdekes azonban, hogy a szervezés ilyen formában való megvalósítását ezek sem akadályozzák. Kizárólag azért, mert saját érdekeik védelmét látják ebben.-

Magam részéről ezt tekintem a legteljesebb elégtételnek és tekintsek ennek csendőrnep-bajtársaink is, akiknek hátralevő éveire Isten gazdag áldását kérjük a 111-ik évforduló alkalmából.-

.....

Baráti- bajtársi találkozások;

Február havában újra itt járt Barasotában Tóth Aurél v.m.kir. csendőrségszóló, akivel Voronyezsben pár évet együtt töltöttem hadifogságban, majd a Mosonyi úti börtönben s Hazáncbarcikan a földalatti börtön egyik cellájában kettesben majdnem két hónapot.-

Március havában pedig lenn volt Barasotában egy másik igen jó barátom, Papp Gyula, aki loni fogoly volt, mint tart. m.kir. zászlós s Vele együtt voltam több szovjet hadifogolytáborban 1946- 1949-ig.

Mindkét barátommal volt elég sok közös témánk a régi szomorú évekből.-

.....

Kórház- betegségek;

Ezt a rovatot nem nagyon kedvelem. Több bajtársunk volt kórházban, vagy pedig otthonában betegeskedett. A neveket elhagyom. Mindegyiküknek teljes felgyógyulást és jó egészséget kívánok.-

A kórházi látogatás sohasem volt kedvemre való s azt hiszem sokan így vannak szintén a barátaim közül.-

H a l á l o z á s ;

+++++

Gyászjelentés

Szomorúan tudatjuk, hogy

Hámory Dezső

Szvk. m. kir. honvéd hadbiztos százados, Mátészalka szülőttje, hosszas betegség után életének 80-ik esztendejében, 1991. december hó 4-én, a floridai Sarasotában csendesen elhunyt.

HÍVEN, BECSÜLETTEL ISTENÉRT és HAZÁÉRT!

Gyászolják: Hitvese Ruth, rokonai, bajtársai és barátai

V E D L I K C S A B A
szvk.m.kir.tüzérfőhadnagy

1991,dec.30.-án Del-Ray-ben/Flo-
rida, USA/- rövid szenvedés u-
tán hirtelen elhunyt 70 éves ko-
rában.

Gyászolják; rokonai és bajtársai.

+
Nyugodj békében !

.....
INNEN - ONNAN.

===== Magyarországon megjelent gróf Stomm Marcell m.kir. altá-
bornagy naplója könyv alakban.-Úrömmel olvastam át a könyvet, mert ab-
ban a szerencsében volt részem, hogy a voronyezsi 1. sz. hadifogoly tá-
borban, amikor ott kórházban voltam, majdnem két hónapig láthattam és
hallgathattam a beteg szobánkban megjelenő altábornagy urat. Igen sok ér-
dekes dolgot mondott el életéből.

Két részletet idézek itt alant;

" mert az orosz,- ha államvédelmi is,- jellemes emberekkel szemben
visszahúzódott és tisztelettel viseltetett. A magukat felkinélőket il-
letően azonban levonta a konzekvenciát"/148.oldal./

" Ezt nem érték el sem kinn, sem itthon. A négy közül(tábornok) Al-
gyát és Fehért 25 évre ítelték. Az 1950-es években ugyan házaengedték
mindegyiküket, de lelki egyensúlyukat elveszítették s itthon kitaszi-
tottak voltak. Algya-Papp Zoltán 1956-ban külföldre emigrált s mint hit-
terítő tevékenykedett.- Fehérint Budapesten perbefogták és mint a zsidó
munkaszolgálatos ügyek minisztériumi intézőségének egyik csoportvezető-
jét felakasztották. Fehér és Zsedényi megbélyegezetten élnek./149.oldal.

NB. a voronyezsi 1. sz. hadifogolytáborban 1950-ben 13 magyar tábornok
volt.-

Dr. Szakály Sándor hadtörténésztől megkeptam "A magyar rendvédel-
mi testületek és az önkormányzati szervek kapcsolata- 1848-1945. c.fü-
zetet, amely Tudományos tanácskozás a Rendőrtiszti Főiskolán- 1990,ápr.
24.- előadásokat foglalja magában.

Ebben Dr. Szakály S. "Néhány gondolat a volt Magyar Királyi Csendőrség-
ségről c. előadása is szerepel a 38-44 oldalon. Többek között ezt monda-
ta;"A Magyar Királyi Csendőrség feloszlását kimondó miniszterelnöki
rendelettel egy olyan furcsa helyzet állt elő- és ez számomra még a nagy
társadalmi változások idején sem elfogadható,- amely bűnnek tekinti a sza-
bályzatokban lefektetett előírások betartását, a parancsok teljesítését

" A sokszor emlegetett SZUT-ból kiderül; a csendőrnek nem volt joga arra, hogy bármiféle ellenvetést tegyen a parancsral szemben. Aki talán tehetett volna valamit, az a csendőrség legfőbb katonai parancsnoka, felügyelője volt. Ismereteim szerint azonban 1944-ben ő sem tett semmit. Tagja volt viszont annak az Ideiglenes Nemzeti Kormánynak, amely a csendőrség feloszlatásáról is intézkedett."

E M L É K E Z Z Ü N K !!!
.....

A M. Kir. Csendőrség egyik sirésője Dálnoki Miklós Béla volt;

*

Hát valahogyan így „tájékozódott” dálnoki Miklós Béla.

Miklós Béla feloszlatja a csendőrséget

A Debreceni feltámadás című könyv hosszú oldalakon keresztül ismerteti a Miklós-kormány rendelkezéseit is. Ezen rendelkezések egyike volt a csendőrség feloszlatása is, ami maga után vonta a csendőrök elleni irtóhadjáratot is. Minden volt csendőrt népbíróság elé állítottak és az ország szemetjéből összeverődött népbírák százszámra hozták a halálos ítéleteket. Szabad préda lett a csendőr. Minden csavargó, libatolvaj cigány kitölthette rajtuk a bosszúját. S a bosszú legtöbb esetben — a bitófánál ért véget.

Miklós Bélának a csendőrséget feloszlató rendeletét az alábbiakban közli a könyv:

A kormány Debrecenben kiadott két utolsó fontos rendelkezése közül az első a csendőrséget oszlatja fel, a második pedig a Magyar Államrendőrség felállításáról intézkedik.

Ez a két rendelkezés pontos dátum közlése nélkül „Debrecen, 1945 március” keltezéssel csak május tizedikén jelenik meg a hivatalos lapban, de a rendeleteken még itt Debrecenben hosszú hetekig dolgozott a belügyminisztérium rendészeti osztálya. Az első a csendőrség feloszlatásáról és az államrendőrség megszervezéséről szól. Első paragrafu-

sában súlyos vádiratot közöl a „m. kir. csendőrségről”, amelyről megállapítja, hogy „a mult népellenes kormányait feltétlen engedelmességgel kiszolgálta, a magyar demokratikus mozgalmakat kíméletlen eszközökkel megsemmisíteni törekedett és a magyar parasztság és a magyar munkásság ellen megszámlálhatatlan erőszakosságot követett el, mert a magyar nép egységes ítéletének végrehajtásaképpen az Ideiglenes Nemzeti Kormány

megállapítja a csendőrségnek, mint testületnek a felelősségét

és intézményeit megszünteti, szervezetét feloszlatja.

A rendelkezés szerint a csendőrség szolgálatában állott személyek elbocsáttatnak és néhány kivételtől eltekintve ezeknek nyugdíj és kegydíj iránti igényük is megszűnik.

◆

Es akkor Miklós Béla volt a magyar miniszterelnök.

77.

**DÁLNOKI MIKLÓS BÉLA
KÖSZÖNŐ LEVELE SZTÁLINHOZ**

Tábornok Úr napiparancsát, amelyben Budapest teljes felszabadítását bejelenti, kitörő lelkesedéssel fogadta minden becsületes magyar ember. Engedje meg, hogy ebből az alkalomból az ideiglenes magyar kormány és a magyar nép őszinte és mély háláját fejezzük ki Tábornagy Úrnak és a főparancsnoksága alatt álló dicsőséges Vörös Hadseregnek, hogy szeretett fővárosunkat a német iga alól felszabadította. A Budapestért vívott harcban elesett szovjet hősök a mi hőseink is, mert a galád hitlerizmus elleni harcban a magyar szabadságért véreztek. Emléküket örök hálával és kegyelettel fogjuk megőrizni.

Éljen a Szovjet-Unió népe! Éljen a dicső Vörös Hadsereg!
Éljen a nagy Sztálin marsall!

Tengeren túli levelekből;

Gállocsból-(Ung vm. jelenleg Ukrajna.)-"Leveledet megkaptam jan. 16.-án. Igen lassan jött. Régen 2 hét alatt megjött, viszont most mivel repülön jön, 2 hónap kell neki. / igazi gálóczi humor./-Ít hogy mi újság, azt hiszem ti mindent tudtok, hogy szét hullott az unió darabokra, mint a cserépfazék. Ki hitte volna, hogy ilyen gyorsan megtörténhetett, akitől rettegett az egész világ.- Elvesztette hatalmát és úgy leszegényedett, az üzletekben nincs semmi, a polcok üresek s ami van, mérgeg drága.- Most már új államban vagyunk megint, mert már Ukrajna független állam."-

.....

Kékedről(Zemplén vm.) -"Leveleid telejárnak az országot, így mindent tudunk felőletek. Azért is nemirok gyakrabban. Tavaly láttak többen és azt mondják, hogy olyan legény vagy, mint nyíregyházi tiszt korodban.-" Magam részéről ehhez csak annyit tehetek, hogy mint a hernádi csónak túráinkon, amikor szorgalmasan loptuk a Nagypád gyümölcsösét s egy-két garázda pajtásom még a szomszédét is, de mint házigazda, mindig Te voltál a kapitány.- Még nincs egy éve, hogy eltemettem Botvós Ferit. Huszonnégy "sorstárs" volt jelen és a temetés végén megbeszélés nélkül, rendezítettek, a "Te benned biztunk eleitől fogva"!"-

Most, hogy a csaplárosok s a mészárosok ipart váltottak ország szerte, Ábrahám szakállába kapaszkodva csak uniformist, meg iróasztalt cseréltek. Valószínű, hogy az utóbbihoz is olyan marhák, mint előző besztéseikben voltak. Reméljük, hogy a mostani nehéz időket átvészseljük és lesz még szőlő, lesz még légy kenyér!- Ne add el a "rezes kerdodot", lehet az meg jó!"-

.....

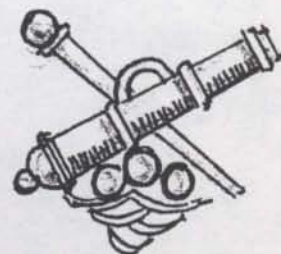
Budapestről;- "Nagy élvezettel olvastuk az itthoni élményeidekről írt beszámolókat. -Itt nálunk lassan vége a télnek, nem volt hideg, de azért már várjuk a tavaszt.-Nálunk most a tévfűtés szinte megfizethetetlenül drága. Mivel sokan nem tudják fizetni és azokat sem lehet kikapcsolni még jobban emelik az árakat, hogy azokkal fizetessék meg, akik még fizetőképesek.-A, infláció is változatlanul tart, viszont a nyugdíjakat alig emelik. Nagy az elégedetlenség és a kiábrándultság. Sok a műfánlküli, emelkedik a bűnözés."-

Képek a sarasotai tüzér Borbála estről;

baloldalon; vitéz Szüets Ervin köszönti az est résztvevőit.-

jobbaldalon;vitéz Berenchi Tamáska Endre olvassa fel a szokásos Borbála - tekereset.-

- * -

A volt tűzérek csoportja a Szt. Borbála esten/Sarasota-1991./

.....
Szerkesztői üzenet;

Kedves Bajtársaim !

Mint láthatjátok, a FBH. a X. évébe lépett.- Szinte én nem is akarnám el-
hinni, hogy egy évtized eltelt azóta, hogy az első szám megjelent.

Azért pedig, hogy a X. évfolyamot elkezdhettem, hála köszönetemet kell
kifejezmem azoknak a bajtársaimnak, akik az elmúlt tíz évben biztatást ad-
tak nekem arra, hogy ne hagyjam abba, csak folytassam.

Itt köszönöm az erkölcsi és anyagi segítséget is.

A FBH 35-40 példányszámban jelenik meg s sohasem volt előfizetési dí-
ja. Csupán önkéntes adományok jönnek mindig be, hogy a lap előállítását
segítsék.

Az 1992 évben önkéntes adományt küldtek be; M.I. szds. \$ 25.00, K.T.
10.00. Ezeket nálam köszöni a szerkesztőség.-

bajtársi köszöntéssel;

a FBH szerkesztője.

.....
A FBH. jelen száma lezárva - 1992, március 15.-én.
.....

Minden bajtársamnak és olvasómnak

KELLEMES HÚSVÉTI ÜNNEPEKET

kivánok !

- - - - -
Lapzárta után: hír;

Magyarország washingtoni nagykövete Tar Pál és a külföldön
élő magyarok hivatalának államtitkára Dr. Entz Géza április 4.-
én Sarasotába jön, hogy az itt élő magyarokkal találkozhasson.-
* - - - -

Cim; Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231. USA .
* * *

Ma kaptam meg a MAGYARSÁG-ot. Abból értesültem Szebedinszky Jenő barátom
egészségi állapotáról. Kívánom neki, hogy az egészséget csak rossz álmoként
kezelje s próbálja elfelejteni. Jó egészséget űzejő!

régi harcostársad; B a n d i

* * * * *